

O UZYSKANIU PRZEBACZENIA GRZECHÓW CIĘŻKICH W SYTUACJI NADZWYCZAJNEJ POZA SPOWIEDZIĄ W WYJAŚNIENIU KS. DR. HAB. JACKA KEMPY

Kodeks Prawa Kanonicznego w kan. 960 przedstawia naukę Kościoła o konieczności spowiedzi: „*Indywidualna i integralna spowiedź oraz rozgrzeszenie stanowią jedyny zwyczajny sposób, przez który wierny, świadomy grzechu ciężkiego, dostępuje pojednania z Bogiem i Kościołem. Jedyne niemożliwość fizyczna lub moralna zwalnia od takiej spowiedzi. W takim wypadku pojednanie może się dokonać również innymi sposobami*”.

Kościół wskazuje taki sposób uzyskania przebaczenia grzechów ciężkich w wyjątkowej sytuacji niemożności wypowiedziania się. Jest nim **wzbudzenie żalu doskonałego za grzechy oraz szczere pragnienie (postanowienie) wypowiedziania się**.

Katechizm Kościoła Katolickiego (nr 1452) opisując doskonały żal za grzechy stwierdza: „*Gdy żal wypływa z miłości do Boga miłowanego nade wszystko, jest nazywany «żalem doskonałym» lub «żalem z miłości». Taki żal odpuszcza grzechy powszednie. Przynosi on także przebaczenie grzechów śmiertelnych, jeśli zawiera mocne postanowienie przystąpienia do spowiedzi sakramentalnej, gdy tylko będzie to możliwe*”. Nauka ta opiera się na orzeczeniu Soboru Trydenckiego, który w nauce o sakramencie pokuty uczy o skrusze, czyli o żalu doskonałym: „*...choćż zdarza się, iż skrusza ta jest niekiedy dzięki miłości doskonała i pojednuje z Bogiem zanim jeszcze sakrament zostanie przyjęty, niemniej jednak pojednania tego nie należy przypisywać samej skrusze bez zawartego w niej pragnienia sakramentu*” (rozdz. 4).

Nauka ta należy do Tradycji Kościoła. Nie umniejsza ona w żaden sposób wagi sakramentu pokuty. Wręcz przeciwnie, pokazuje jego wartość: do otrzymania przebaczenia wszystkich grzechów w takiej wyjątkowej sytuacji potrzebny jest nie tylko żal doskonały, ale też pragnienie spowiedzi. W przyszłości wyrazi się ono ostatecznie w czynie: w akcie spowiedzi, gdy miną nieusuwalne przeszkody.

Przy przypomnieniu tej ostatniej zasady, kierującej uwagę ku przyszłej spowiedzi, należy pamiętać, że osoba żałująca za swoje grzechy i pragnąca spowiedzi już teraz otrzymuje przebaczenie – „takie samo” (nie ma innego) jak w spowiedzi, czyli otrzymuje łaskę uświęcającą. Może zatem przyjmować Komunię świętą (w sposób sakramentalny lub duchowy).

Co do zachowania zwykłych warunków spowiedzi wypada przypomnieć, że szczery i doskonały żal za grzechy zakłada realizację wszystkich pozostałych warunków: rachunku sumienia, postanowienia poprawy, zadośćuczynienia. Ponieważ ten ostatni nie wiąże się w tym przypadku z obligatoryjną pokutą nakładaną przez spowiednika, to można zakładać, że dobrowolna pokuta będzie owocna, ale jej kształt pozostaje w gestii osoby jednajęcej się z Bogiem.